

været orlov til ministre i årevis, som hr. Grove udmærket godt ved.

Og så vil jeg sige, at eftersom hr. Grove har svært ved at få kuglerammen i gang, skal jeg gerne hjælpe. Dette forslag vil koste nøjagtig det samme, som hvis ministre havde nedlagt deres mandat eller ministre var blevet hentet udefra, og det sidste kender Det Konservative Folkeparti til bevidstløshed, for det har de brugt i årevis. Hver gang den konservative gruppe havde vanskeligheder med at klare arbejdet, skulle man lige have lidt hjælp udefra. Jeg kan nævne adskillige ministre, hvis hr. Grove skulle have glemt det, og det koster præcis det samme.

Realiteten er den, at som repræsentant for et relativt stort parti er man faktisk meget, meget uinteressert i at hjælpe små partier til at klare arbejdsbyrden, men hvis man selv har noget i klemme, er der ikke grænser for, hvad man kan lænse statskassen for.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det første er en servicemeddelelse med hensyn til, hvad sådan et forslag kan koste. Jeg bemærkede, at hr. Henning Grove kan 3-tabellen et lille stykke, i hvert fald helt til vi er nået til 3, for det var helt simpelt, mente han, at regne ud, hvad det koster for 3 ministre. Men så kom det fantastiske spørgsmål: Hvad så, hvis det er 18 ministre? Se, så skal vi lidt videre med 3-tabellen og ikke kun gange med 1, så skal vi gange med 6, og så har vi svaret: Det koster 6 gange så meget som 3 ministre! Det var bare sådan en helt almindelig servicemeddelelse. Hr. Grove er ikke helt sikker, kan vi se, men han stemmer måske i morgen for styrkelse af matematik i gymnasiet. Jeg håber meget, at ambitionen bliver, at sådan noget skal man lære i 2.-3. klasse i skolen.

Og så synes jeg, der er noget trist ved partier – det gælder også Venstre – der i den grad glemmer, hvordan deres egne medlemmer har været ministre, ikkeministre, folketingsmedlemmer og ikkefolketingsmedlemmer. Jeg skal gerne give nogle eksempler ved lejlighed, men jeg synes faktisk, det er lidt uklædeligt her i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Det var jo ganske klart, at vi skulle høre om det med partistøtteordningen – det var jeg helt forberedt på. Den var De Radikale også meget gla-

de for. Det gav dem en god hjælp, men de var ikke tilfreds med den. De skulle lige have noget oveni til sig selv. Det var det, der blev forhandlet om, og vi kender hele forhandlingsmønsteret med hr. Kjeld Rahbæk Møller og hr. Jørgen Estrup, og hvad man lavede dér. Det havde man fået på plads, så faldt det hele omkuld igen, og så måtte man begynde forfra. Det er derfor, det først kommer nu.

Jeg synes, det ville være rimeligt, hvis hr. Estrup i stedet for at bekymre sig om det holdt fast ved det, der er blevet sagt her.

Vi har jo en orlovsordning for ministre. Hvorfor ikke bruge den? Det er da vel ikke, fordi statsministeren i øjeblikket rumler meget med en regeringsomdannelse, og var man så gået på pension her, kunne man ikke komme i Folketinget igen?

Ja, man får jo de mærkeligste forestillinger om, hvad der er årsag til det i Det Radikale Venstre; det kunne jo også være en af årsagerne.

Med hensyn til regnestykker er det jo ikke afgjort bare med det. Hvis vi skal have 18 folk mere herinde i salen, har vi jo egentlig ikke plads til det, så derfor er jeg da glad for, at Socialdemokratiet ikke vil benytte denne her ordning, og at man så klart siger til Folketinget, at det her er en ordning, vi laver for at tilfredsstille Det Radikale Venstre. Og vi vil skam gerne være med til at hjælpe det lille parti Det Radikale Venstre. Vi har jo sagt: I må tage alle de ministre ind udefra, hvis I ikke kan klare jer med dem, I har af folkevalgte; det er dér, man snyder på vægten; nu skal de, der ikke er folkevalgte, ind, ikke som ministre, men som folketingsmedlemmer, og det er noget helt andet.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

I maj i år sagde jeg her fra talerstolen, at vi forventede, at en løsning på De Radikales ministerproblem ville være på vej. Vi forventede, at det ville komme allerede i oktober, derfor undrer jeg mig over, at man ikke fremsatte disse forslag allerede ved Folketingets start, men at de kommer nu her i juletravilheden. Og jeg tør føje til, at når det nu ikke kunne blive færdigt før, så synes jeg, man burde have ventet til januar, men det skal ikke ændre vores syn på sagens substans. Vi støtter de to forslag.

Hvad angår fru Kirsten Jacobsens forslag, er punkt 1 jo nyt og kun beregnet på at blande de to sager sammen. Det synes vi ikke er godt. Vi vil godt diskutere, om det er rigtigt, at vi har en lex Philip, men ikke i denne sammenhæng.